

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 43/09-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti L. P., a. s., B., vedené pod sp. zn. Rvp 11572/08 až sp. zn. Rvp 12911/08, zastúpenej advokátom JUDr. J. F., B., ktorými namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves vo veciach jej podaní z 30. marca 2006 urobených elektronickou formou a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a doručených 31. marca 2006, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti L. P., a. s., vedené pod sp. zn. Rvp 11572/08 až sp. zn. Rvp 12911/08 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 11572/08.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti L. P., a. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 7. februára 2008, 8. februára 2008 a 11. februára 2008 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti L. P., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), doplnené podaniami doručenými 3. marca 2008 a 19. mája 2008, ktorými namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) vo veciach jej podaní z 30. marca 2006 urobených elektronickou formou a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a doručených 31. marca 2006.

Z obsahu sťažností vyplýva, že sťažovateľka podala okresnému súdu návrhy na vydanie platobných rozkazov, ktorými sa domáhala zaplatenia pohľadávok proti rôznym odporcom (fyzickým osobám a právnickým osobám). Návrhy na vydanie platobných rozkazov boli podané podľa § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) elektronickou formou a podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona.

Sťažovateľka v sťažnostiach poukázala aj na nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 7/07, v ktorom ústavný súd rozhodol (v skutkovo zhodnom prípade) o porušení jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom iného okresného súdu neprijatím jej podania urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom.

Sťažovateľka uviedla, že ku dňu podania sťažností ústavnému súdu neboli konania v jej právnych veciach, začaté doručením jej podaní okresnému súdu 31. marca 2006

prostredníctvom kuriéra, právoplatne skončené. Okresný súd nevykonával vo veciach žiaden relevantný procesný úkon (výzva na zaplatenie súdneho poplatku, prípadne vydanie platobného rozkazu a pod.). V zásade je v konaniach nečinný. Doba konania v jej veciach je neprimeraná vzhľadom na predmet, povahu a stav konaní. Z dôvodu nečinnosti okresného súdu podala sťažovateľka 10. januára 2008 sťažnosť na prieťahy v konaniach adresovanú predsedovi okresného súdu, na ktorú však do dňa podania sťažností ústavnému súdu nedostala odpoveď.

Podľa názoru sťažovateľky predmetom konaní je po skutkovej aj právnej stránke jednoduchá vec (uplatnenie peňažnej pohľadávky osvedčenej listinami prostredníctvom návrhu na vydanie platobného rozkazu). Sťažovateľka podľa jej tvrdenia „*spolupracuje so súdom*“, v podanom návrhu označila všetky dôležité skutočnosti a podložila ich relevantnými dôkazmi, pričom „*doposiaľ nedošlo k rozhodnutiu*“.

V sťažnostiach sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy rozhodol, že postupom okresného súdu v označených veciach bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Súčasne žiada, aby jej ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk (663,88 €) v každej z uvedených vecí, t. j. spolu v sume 26 800 000 Sk (889 597,03 €), ako aj úhradu trov konania.

Na žiadosť ústavného súdu sp. zn. Spr 783/08 z 27. augusta 2008 o poskytnutie súčinnosti pri obstarávaní podkladov na rozhodnutie ústavného súdu odpovedal predseda okresného súdu podaním sp. zn. 1 SprV/351/2008 zo 17. septembra 2008, v ktorom uviedol:

«Je pravdou, tak ako tvrdí sťažovateľka (L. P., a. s.), že v priebehu roku nám boli doručené podania právnym zástupcom žalobcu JUDr. M. P., a to prvé podanie zo dňa 30. 3. 2006, doručené dňa 31. 3. 2006, a to kuriérskou poštou označené ako sprievodný list k návrhu a v prílohe elektronické dokumenty uschované na 2 ks DVD nosičoch.

Keďže náš okresný súd nemal k dispozícii v tom čase technické prostriedky, žaloby uvedené na DVD nosičoch nemohli byť na našom súde zaevidované. Z toho dôvodu boli

naším prípisom zo dňa 6. 4. 2006 právnenému zástupcovi žalobcu vrátené s oznámením, že tieto nemôžu byť zaevidované z technických dôvodov a zároveň mu boli vrátené 2 ks DVD nosičov.

Podaním zo dňa 11.10.2006 pod názvom sprievodný list k návrhu nám opätovne právny zástupcom žalobcu ako príloha bol doručený DVD nosič, pri ktorej prílohe bolo uvedené „DVD nosič doručený na Váš súd už dňa 31.3.2006.“

Uvedené podanie bolo u nás opätovne zaevidované pod značku „Spr“. lebo náš súd naďalej nebol vybavený technicky na to, aby uvedené žaloby na DVD nosiči mohol zaevidovať.

Prípisom dňa 13. 11. 2006 nám bol doručený prípis S., ktorým nám S. oznamuje a navrhuje prerušenie konaní s tým, že dňa 12. 10. 2006 bola doručená na Okresný súd Bratislava I žaloba o určenie neplatnosti zmlúv žalobcu S., B., proti žalovanému B. L. P., a. s., pričom tejto žalobe bola pridelená spisová značka č. 7C/144/2006.

Žaloby boli následne z DVD nosiča vytlačené a zaevidované v podateľni na našom súde po nainštalovaní príslušných technických prostriedkov. V danom prípade sa jednalo o 1340 žalôb, takže aj evidencia určitú dobu trvala.»

Okresný súd doplnil svoju odpoveď na základe výzvy ústavného súdu z 15. januára 2008, a to vyjadrením sp. zn. 1 SprV/351/2008 z 20. januára 2009, o tieto skutočnosti:

„Od doručenia výziev na zaplatenie súdnych poplatkov odo dňa 14. 7. 2008, ktoré boli doručené osobne, žalobca z celkového počtu žalôb 1340 súdne poplatky nezaplatil v 1264 veciach. Z toho dôvodu v konaniach, kde súdne poplatky neboli zaplatené, konania boli zastavené pre nezaplatenie súdnych poplatkov. Uznesenia o zastavení konaní boli právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 20. 10. 2008 a tieto uznesenia o zastavení konaní nadobudli právoplatnosť dňom 5. 11. 2008. V 76 veciach konanie bolo prerušené, uznesenia o prerušení nadobudli právoplatnosť dňom 5. 11. 2008 a aj uznesenia o prerušení konaní boli doručené dňa 20. 10. 2008.

Náš okresný súd bol vybavený technickými prostriedkami umožňujúcimi prijatie a spracovanie návrhov v elektronickej forme dňom zaevidovania prvej žaloby, a to dňom 16. 1. 2008, pričom hneď sa vyskytli technické závady a až následne, ako to vyplýva zo zoznamov spisov jednotlivých senátov, k pravidelným zápisom začalo dochádzať

od 21. 1. 2008 a posledným dňom prevedenia zápisov spisov, ako to vyplýva z jednotlivých zoznamov, bol 18. 2. 2008.“

Ústavnému súdu boli 11. a 12. februára 2009 doručené vyjadrenia sťažovateľky, v ktorých sa okrem iného uvádza:

„Dňa 30. 01. 2009 sme zobrali na vedomie skutočnosť, že došlo k ukončeniu sporového konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava I. pod sp. zn.: 7 C 144/2006 medzi žalobcom S., B. a žalovaným L. P., a. s., o určenie neplatnosti zmlúv a o vzájomnom návrhu žalovaného. Krajský súd Bratislava ako odvolací súd na návrh žalobcu zastavil odvolacie konanie uznesením zo dňa 19. 01. 2009, sp. zn.: 4 Co 292/08. V spojitosti s tým nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 20. 10. 2008, sp. zn.: 7 C 144/2006 k 05. 11. 2008. Rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I spolu s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti prikladáme v prílohe. Z nastoleného skutkového a právneho stavu vyplýva, že:

a) sťažovateľ platne a zákonne nadobudol na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 15. 07. 2005 pohľadávky z koncesionárskych poplatkov od S.,

b) Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok z 15. 07. 2005 je platná;

c) Realizačná zmluva č. 1 z 20. 09. 2005 je platná;

d) Realizačná zmluva č. 2 z 27. 01. 2006 je platná.

Občianske súdne konania, ktoré začali na návrh sťažovateľa pred Okresným súdom Spišská Nová Ves možno hodnotiť ako opodstatnené s cieľom zameraným na vymoženie majetkových práv sťažovateľa.

Keďže so zreteľom na rozhodnutia Ústavného súdu SR (II. ÚS 66/08, III. ÚS 7/07, II. ÚS 93/08, II. ÚS 145/08, II. ÚS 65/08, IV. ÚS 36/08, II. ÚS 146/08 II. ÚS 149/08, IV. ÚS 35/08, IV. ÚS 34/08, II. ÚS 147/08, II. ÚS 150/08, II. ÚS 67/08, II. ÚS 68/08, II. ÚS 148/08, IV. ÚS 33/08, II. ÚS 151/08) občianske súdne konania začali 19. 10. 2006 a stagnovali po dobu dlhšiu ako dvadsaťdva mesiacov bez vykonania akýchkoľvek procesných úkonov, možno s určitosťou tvrdiť, že došlo k zbytočným prietahom v konaní. Došlo preto aj k porušeniu sťažovateľovho práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, tak ako to podrobne vysvetlil v podaných sťažnostiach. S poukazom na vyššie uvedené argumenty, ako aj obsah ústavných sťažností žiadame, aby ústavný súd

prijal sťažnosti na ďalšie konanie a meritórne rozhodol o porušení základných práv sťažovateľa podľa navrhnutého petitu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde však možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 11572/08 až sp. zn. Rvp 12911/08 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z obsahu sťažností, ako aj z vyjadrení okresného súdu vyplýva, že návrhy sťažovateľky boli okresnému súdu doručené kuriérom 31. marca 2006 v prílohe sprievodného listu. Okresný súd v prílohe listu zo 6. apríla 2006 vrátil sťažovateľke jej podanie (2 ks DVD nosičov, na ktorých boli zaznamenané jednotlivé návrhy na začatie konania) „z *technického dôvodu*“ späť. Sťažovateľka napriek tomu, že bola zastúpená

kvalifikovaným právnym zástupcom, nepristúpila k realizácii svojho práva na podanie návrhu iným zo zákonných spôsobov.

Podaním z 11. októbra 2006 doručeným okresnému súdu 19. októbra 2006 sťažovateľka opätovne podala návrhy na vydanie platobných rozkazov, ktoré označila ako tie, ktoré podala okresnému súdu už 31. marca 2006. Prílohou sprievodného listu sťažovateľky boli aj 2 ks DVD nosičov.

Uvedené podanie sťažovateľky bolo okresným súdom z dôvodu, že ešte nebol vybavený technickými prostriedkami umožňujúcimi prijatie a spracovanie návrhov v elektronickej podobe, zaevidované «pod značku „Spr“».

Pretože okresný súd o veciach sťažovateľky nekonal, podala 10. januára 2008 sťažnosť na postup súdu v jej právnych veciach adresovanú predsedovi okresného súdu. Ústavnému súdu boli sťažnosti sťažovateľky podľa čl. 127 ods. 1 zákona o ústavnom súde doručené 7. februára 2008, 8. februára 2008 a 11. februára 2008, teda menej ako 30 dní po podaní sťažnosti na postup súdu. Preto možno sťažnosť orgánu štátnej správy okresného súdu vyhodnotiť ako formálnu, keďže do podania sťažnosti ústavnému súdu nebol vytvorený dostatočný priestor na to, aby predseda okresného súdu mohol prijať účinné opatrenia na odstránenie prieťahov v konaní. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že v súlade s § 65 ods. 1 a 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov má predseda okresného súdu na vybavenie sťažnosti 30-dňovú lehotu, ktorá v závažných prípadoch môže byť aj predĺžená.

Formálne uplatenie sťažnosti na prieťahy v konaní u predsedu okresného súdu ústavný súd štandardne považuje za dôvod na odmietnutie sťažnosti, ktorou sa namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Okresný súd o návrhoch sťažovateľky po odstránení technických prekážok brániacich prijímanie podaní urobených elektronickými prostriedkami a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom, ku ktorému podľa vyjadrenia okresného súdu došlo

16. januára 2008, začal konať. Realizoval prvotné procesné úkony ako vytlačenie návrhov, ich registráciu a pridelenie do jednotlivých senátov a vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdnych poplatkov. Vzhľadom na nezaplatenie súdnych poplatkov v 1264 návrhoch okresný súd reagujúc na pasívny postoj sťažovateľky konania v týchto veciach zastavil. Tieto konania boli právoplatne skončené 5. novembra 2008 bez meritórneho prerokovania, čím v dôsledku správania sťažovateľky vznikol procesný stav vylučujúci pretrvávanie stavu právnej neistoty v týchto jej veciach. V 76 konaniach, v ktorých bol uhradený súdny poplatok, okresný súd konania prerušil (uznesenia o prerušení konaní nadobudli právoplatnosť 5. novembra 2008) až do právoplatného skončenia veci vedenej Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 17 C 144/2006 o určenie platnosti s uplatneným nárokom súvisiacich zmlúv.

Z organizovania postupu okresného súdu pri vybavovaní podania doručeného mu 31. marca 2006 je zrejmé, že v dôsledku nedisponovania technickými prostriedkami na prijímanie podaní urobených elektronickými prostriedkami a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom bola v jednotlivých konaniach vzhľadom na neumožnenie realizácie práva sťažovateľky podať návrh na začatie konania jedným zo spôsobov ustanovených zákonom okresným súdom porušená, resp. obmedzená dispozičná zásada konania.

Okresný súd sa však snažil zabezpečiť realizáciu sťažovateľkou uplatnených práv oznámením, že nemá materiálno-technické vybavenie na príjem podaní v elektronickej forme, z čoho vyplývalo, že ďalší postup okresného súdu bol podmienený aj procesnou aktivitou sťažovateľky. Na základe uvedeného sťažovateľka zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom mala možnosť využiť iný rovnocenný spôsob uplatnenia svojich práv, prostredníctvom ktorého by sa mohla účinne domáhať súdnej ochrany.

Z popísaného skutkového stavu vyplýva, že sťažovateľka nepristúpila k uplatneniu svojich práv aj niektorým z ďalších zákonných spôsobov, čím však vedome svojím správaním neumožnila okresnému súdu ďalší postup v konaní. O uvedenom tvrdení svedčí aj to, že sťažovateľka bola uzrozumená s tým, že okresný súd nemôže prijať podania

zaslané v elektronickej podobe a že tak nebude môcť urobiť ani v krátkom čase po ich ďalšom doručení, a napriek tomu spôsob, resp. formu podania návrhov nezmenila. Prípadné zvýšenie výdavkov na vyhotovenie písomných návrhov nemožno akceptovať ako dostatočný dôvod takéhoto konania predovšetkým s prihliadnutím na povinnosť uloženú okresnému súdu v § 42 ods. 3 OSP (povinnosť vyhotoviť kópie návrhu na trovy účastníka konania).

Sťažovateľka v sťažnosti akcentovala naliehavosť stavu právnej neistoty spôsobenej nečinnosťou okresného súdu poukazujúc na svoj aktívny postoj v konaní. Jej správanie však nesvedčí o skutočnom záujme na odstránení svojej právnej neistoty v konaniach vedených okresným súdom. Sťažovateľka nezaplatila súdne poplatky za prevažnú časť podaných návrhov (1264 návrhov), čo spochybňuje jej skutočný záujem ako účastníčky konania o ochranu jej práv v konaniach pred okresným súdom a zároveň aj o dosiahnutie účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ktorým je odstránenie stavu jej právnej neistoty.

Intenzita právnej neistoty účastníka konania je spravidla vyjadrená jeho snahou o uplatnenie svojich práv spôsobom, ktorý je orgán rozhodujúci o jeho právach spôsobilý akceptovať, ako aj snahou o využitie všetkých účinných prostriedkov na ich ochranu.

V súvislosti s prerušením konania (v 76 prípadoch) ústavný súd poukazuje na § 109 ods. 2 písm. c) OSP, podľa ktorého pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 111 ods. 1 a 2 OSP ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova. Súd urobí všetky potrebné opatrenia, aby sa odstránili prekážky, ktoré spôsobili prerušenie alebo pre ktoré prerušenie trvá. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

Ústavný súd zároveň poukazuje aj na svoju judikatúru, súčasťou ktorej je aj právny názor, že dobu prerušenia konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP nemožno považovať za zbytočné prietahy, ktoré by boli spôsobené činnosťou, resp. nečinnosťou súdu v občianskoprávnom konaní. Platí to predovšetkým v prípadoch, v ktorých je konanie prerušené, lebo výsledok iných sporov začatých na podnet účastníka konania (ďalšie žaloby) môže relevantne ovplyvniť výsledok sporu, v ktorom konanie bolo prerušené (napr. m. m. II. ÚS 422/00).

V posudzovaných konaniach je taktiež potrebné prihliadnuť k podstatnej skutočnosti, že sťažovateľka žalobami vymáha pohľadávky, t. j. majetkové práva, vo vzťahu ku ktorým nie je originálnym nadobúdateľom. Tieto pohľadávky jej boli postúpené S. V relevantnom období sa S. v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/2006 žalobou proti sťažovateľke domáhal určenia absolútnej neplatnosti právnych úkonov, na základe ktorých malo k postúpeniu uvedených pohľadávok dojsť, t. j. absolútnej neplatnosti Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ako aj určenia neplatnosti ďalších súvisiacich (tzv. realizačných) zmlúv uzatvorených so sťažovateľkou. Výsledok tohto konania mal v tom čase zásadný význam pre rozhodnutie okresného súdu vo veciach sťažovateľkou uplatňovaných pohľadávok, pretože sa v ňom riešila otázka jej vecnej aktívnej legitímácie týkajúcej sa týchto pohľadávok vymáhaných na základe elektronických podaní. S. podal Okresnému súdu Bratislava I žalobu o určenie neplatnosti uvedených zmlúv 12. októbra 2006. Túto skutočnosť S. oznámil listom generálnej riaditeľky zo 7. novembra 2006 všetkým (v tom čase v právnych veciach sťažovateľky konajúcim 45) okresným súdom Slovenskej republiky, pričom zároveň navrhol prerušenie konaní o návrhoch sťažovateľky.

Bezprostrednou príčinou pretrvávania stavu právnej neistoty sťažovateľky týkajúcej sa ňou uplatňovaných majetkových práv preto nie je namietaná nečinnosť okresného súdu vo veciach jej elektronických podaní v období od 31. marca 2006, ale skutočnosť, že konanie vedené Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/2006, v ktorom sa riešila predbežná otázka dôležitá pre rozhodnutie v sťažovateľkiných veciach a ktoré začalo 12. októbra 2006, teda krátko po podaní návrhov sťažovateľky, nebolo do konca roka 2008

právoplatne skončené. Ústavný súd na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) zistil, že v decembri 2008 sa sťažovateľka a S. mimosúdne dohodli o ukončení súdnych sporov a o späťvzatie svojich podaní týkajúcich sa platnosti Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z nezaplatených koncesionárskych poplatkov z roku 2005 a dvoch nadväzujúcich realizačných zmlúv, ako aj zmluvnej pokuty z druhej realizačnej zmluvy. Podľa zistenia ústavného súdu krajský súd z dôvodu späťvzatia odvolania S. 19. januára 2009 odvolacie konanie vo veci vedenej Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/2006 uznesením sp. zn. 4 Co 292/08 zastavil. Toto zistenie potvrdzuje aj vyjadrenie sťažovateľky citované v prvej časti tohto uznesenia.

Existencia označeného sporu, ktorý sa riešil pred Okresným súdom Bratislava I, zároveň relativizovala sťažovateľkino tvrdenie o obmedzení jej vlastníckych práv v dôsledku neskončenia konaní vedených na základe návrhov podaných elektronickou formou, keďže do decembra 2008 nebolo zrejmé, či ňou uplatnené pohľadávky patrili do jej majetku.

Vzhľadom na množstvo sťažovateľkiných návrhov a na skutočnosť, že po právoplatnom rozhodnutí o otázke platnosti postúpenia sporných pohľadávok možno o sťažovateľkou uplatňovaných právach (v okolnostiach veci už iba v prípadoch, v ktorých konania neboli právoplatne zastavené) rozhodnúť pomerne rýchlo, možno procesný postup okresného súdu označiť za primeraný okolnostiam prerokúvaných vecí.

So zreteľom na doterajšiu dĺžku predmetného konania, ako aj všetky uvedené skutočnosti dospel ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde k záveru, že nečinnosť okresného súdu vo veciach sťažovateľky v období od 31. marca 2006, ku ktorej sčasti sama prispela, resp. k odstráneniu ktorej mala možnosť prispieť aj svojím aktívnym prístupom, nedosiahla takú závažnosť (intenzitu), aby mohla mať za následok porušenie jej práva na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a vylučovala v prípade sústredeného postupu okresného súdu v ďalšom priebehu konaní (vzhľadom na medzičasom právoplatné skončenie konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/06)

prerokovanie jej dosiaľ právoplatne neskončených vecí v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2009